

Adam Aston, Jadzia

To takie dziwne, proszę Pani, tysiące imion przecież znam.
I nagle jedno z nich chwyciło mnie, wbiło się w myśl
I teraz stale, proszę Pani, to imię w każdym dźwięku mam.
I gdzie się ruszę wszędzie goni mnie, ściga mnie dziś,
To imię Jadzia, po prostu Jadzia ale jak to brzmi.
Jadzia - w jej jasnych oczach jasne niebo lśni
A uśmiech ma jak złoty maj, jak słońce w lecie
A oczy ma, a usta ma jak nikt na świecie.
Jadzia - ach takiej drugiej chyba nie ma już
Nie ma, nie było nigdy i nie będzie.
Jadzia - ten będzie żył jak w najpiękniejszym śnie
Któremu ty serce dasz swe.